

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 46/01

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. júla 2001 predbežne prerokoval podnet I. P., bytom K., na začatie konania vo veci porušenia jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 29 C 92/01 a takto

r o z h o d o l :

Podnet I. P. na začatie konania **o d m i e t a** z dôvodu jeho zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 27. júna 2001 doručený podnet I. P., bytom K. (ďalej len „navrhovateľ“), na začatie konania vo veci porušenia jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 29 C 92/01.

Navrhovateľ uviedol, že 5. februára 2001 podal na Okresnom súde Košice II žalobu o neplatnosť rozviazania pracovného pomeru výpoveďou.

Keďže ani štvrtý mesiac od podania žaloby nebol na súd predvolaný, dňa 21. mája 2001 sa obrátil na predsedu Okresného súdu Košice II so sťažnosťou, v ktorej uviedol: „Dodnes neviem, či sa s mojou žalobou súd zaoberal alebo nie a teda, či OS Košice II spôsobil v mojej veci priet'ahy alebo nespôsobil, ak štvrtý mesiac už plynie a na pojednávanie som ešte nebol pozvaný.“

Nakoľko na jeho sťažnosť nebolo odpovedané, navrhovateľ žiada, aby ústavný súd prijal jeho podnet na ďalšie konanie a aby vyriekol, že: „základné právo I. P. na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, ktoré mi podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky táto zaručuje, konaním (v skutočnosti nekonaním) Okresného súdu Košice II pod číslom 29 C 92/01 porušené bolo“.

Vzhľadom na to, že navrhovateľ je sedem mesiacov nezamestnaný, žiada, aby mu bol ustanovený advokát na bezplatné zastupovanie pred ústavným súdom.

K svojmu podnetu navrhovateľ pripojil aj odpoveď predsedu Okresného súdu Košice II na jeho sťažnosť z 21. mája 2001, ktorú medzičasom obdržal. Predseda Okresného súdu Košice II vo svojej odpovedi z 25. mája 2001 sp. zn. Spr. 2358/01 uviedol, že po prešetrení sťažnosti zistil, že sťažnosť navrhovateľa je nedôvodná, nakoľko „je pravdou, že návrh ste podali dňa 5. 2. 2001 a od tej doby súd vo veci plynule koná. Dňa 9. 2. 2001 konajúca sudkyňa žiadala od žalovaného predloženie organizačného poriadku za účelom skúmania miestnej príslušnosti. Keďže žalovaný na uvedenú výzvu nereagoval, dňa 29. 3. 2001 predloženie žiadaného dokladu urgovala a zároveň žiadala od príslušného obchodného registra zaslanie výpisu na žalovaného. Dňa 14. 5. 2001 bol žiadaný výpis zaslaný. Z uvedeného je zrejmé, že v danom prípade niet žiadnych priet'ahov zavinených súdnymi osobami“.

II.

Ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky

č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a rovnako skúma, či neexistujú dôvody, ktoré bránia prijatiu podnetu na konanie. Návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98). Inými slovami, ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenej pochybnosti javí ako neopodstatnený (I. ÚS 4/00).

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, na ktorý sa navrhovateľ odvoláva, každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Navrhovateľ sa domáhal ochrany svojho práva, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných priet'ahov, z dôvodu, že štvrtý mesiac od podania žaloby nebol na súd predvolaný a že na jeho s'ťažnosť predsedovi okresného súdu nebolo odpovedané.

Odhliadnuc od toho, že navrhovateľ medzičasom obdržal odpoveď na svoju s'ťažnosť, ústavný súd poznamenáva, že porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy v predmetnom prípade nemožno vyvodíť len zo skutočnosti, že súd nenariadil vo veci pojednávanie, nakoľko počas tejto doby súd vykonal úkony smerujúce k príprave pojednávania, teda úkony, ktoré evidentne smerovali k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania.

S ohľadom na uvedené skutočnosti v danom štádiu konania neprichádza do úvahy, aby ústavný súd namietaný postup okresného súdu mohol po prijatí podnetu na konanie kvalifikovať ako porušenie práva navrhovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných priet'ahov v zmysle citovaného článku ústavy.

Z týchto dôvodov sa podnet navrhovateľa na prvý pohľad a bez najmenej pochybnosti javí ako neopodstatnený.

Preto ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.